

اگر کسی بخواهد حقیقتاً به فکر خودش باشد باید بیشتر به فکر بقیه باشد

شماره پرسش: ۱۸۵۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۱/۱۴ ۰۱:۵۴:۵۱

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با سلام خدمت استاد عزیز و فرزانه حفظه الله: در شرح حدیث نورانیت جمله ای قریب به این مضمون فرمودید: «هر کس هنوز برای منافع خودش بیشتر جوش می زند تا دیگران اصلاً در رحمت خدا وارد نشده است.» منظور حضرتعالی برایم روشن نشد. به طور طبیعی و بر اساس تکلیفی که خدا مشخص فرموده و حب ذات آدمی هرکس به فکر است خودش را نجات دهد و آنچه هم برای دیگران انجام می دهد بر اساس وظیفه و باز هم در نهایت برای خودش است. چنانچه امیرالمومنین علیه السلام در نامه خویش به امام مجتبی علیه السلام می فرماید: «... آن بود که تمام فکر و ذکر معطوف به خودم باشد و لحظه ای چشم از خودم بر ندارم و به دیگری نسیارم فهمیدم بیش از آنکه مسئول مردمان باشم وظیفه دار خود هستم» حتی خداوند در سوره مبارکه حدید رهبانیتی که اهل کتاب برای خویش وضع کردند را تقبیح نمی فرماید. اگر هم منظور شما در مسایل دنیایی است به طور طبیعی در وهله اول هر کسی وظیفه دارد زندگی معمولی خویش و نفقه خوارانش را سامان دهد و این وظیفه واجب است که خداوند بر عهده اش نهاده است و مسلماً اول جوش می زند خود و خانواده اش را از دیگران بی نیاز کند و محتاج کسی نباشد تا بتواند در مرحله بعد اگر وسعش رسید در خدمت به ضعفا و فقرا تلاش کند از توضیحات شما کمال تشکر را دارم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً اگر کسی بخواهد حقیقتاً به فکر خودش باشد باید بیشتر به فکر بقیه باشد تا شخصیتش گسترش یابد در آن حدّ که خداوند به پیامبرش می فرماید نزدیک است خود را از این که مردم ایمان نمی آورند، تلف کنی. آری! از آن جهت که مسئولیت خانواده به عهده ای انسان است وظیفه ای خاصی نسبت به آنها در مقایسه با غیر دارد ولی این به معنای خودبینی و خودخواهی نیست، بلکه این مسئولیت پذیری انسان را می رساند. موفق باشید